

Niets weerstaat de nacht

Delphine de Vigan

Uitgeverij De Geus
ISBN 9789044538977
448 blz. € 12,50

Deze column is gepubliceerd in:

50 VitaalPlus

VGS Media BV

COLUMN

Laure Dijkstra

Boekhandel Praamstra

Niets weerstaat de nacht – Delphine de Vigan

Twee zomers geleden kreeg ik *Niets weerstaat de nacht* van Delphine de Vigan van een vriendin cadeau en de volgende dag begon ik in de Thalys naar Parijs meteen te lezen. In de dagen en hoofdstukken die volgden, vloeiden de stad die ik zag en de stad waarover ik las ineens. Het waren dezelfde straten, pleinen en parken, maar getuigen van andere taferelen. Ik werd verliefd op Parijs, ik werd verliefd op dit boek – en huilde op Gare du Nord toen ik de slotzinnen las en terugging naar huis.

De Vigan schrijft over haar moeder Lucile en vertelt tegelijkertijd over haar eigen leven en haar schrijverschap. Ze legt als volgt uit waarom ze net als zoveel anderen haar moeder op papier zette: “Ik weet niet meer op welk moment ik me gewonnen gaf, misschien de dag dat ik inzag hoezeer schrijven, mijn schrijven, verbonden was met haar, met haar verzinsels, die momenten van waanzin waarop het leven voor haar zo zwaar was geworden dat het nodig was geweest eruit te ontsnappen.” De hoofdstukken over Lucile worden afgewisseld met hoofdstukken die over het schrijfproces van De Vigan gaan, waarin ze geconfronteerd wordt met de complexiteit van haar eigen perspectief. Het onderliggende thema van het verhaal is de vraag hoe goed je je moeder kunt kennen. De Vigan ontdekt dat ze enerzijds vastzit in een moeder-kind-verhouding, anderzijds door haar tumultueuze jeugd heel jong volwassen geworden is en er daardoor al heel lang een afstand tussen hen bestaat. Juist door de ruis van die twee facetten, creëert ze een heel liefdevol, maar open portret van een ingewikkelde vrouw.

Het was die eerlijkheid die me tijdens het lezen in het boek trok, die me uit balans bracht en die me twee jaar later nog steeds zo bindt aan het verhaal. Als het verzonnen was hoe Luciles grote, gelukkige gezin in opeenvolgende trauma's belandde, was het ongeloofwaardig geweest. Nu is het een heftige schets van de absurditeit van een leven en de elasticiteit van een mens.

De breekbaarheid waarmee De Vigan niet alleen haar moeder, maar ook zichzelf aan de lezer geeft, maakt dat *Niets weerstaat de nacht* me heel dierbaar is. Er zijn veel boeken die ik bewonder, maar weinig die ik liefheb. Des te gelukkiger maakt het me dat ik een leeservaring kan delen met de vrouwen van wie ik hou – mijn eigen moeder, mijn tantes en mijn vriendinnen.

